אוצר מדרשים — טופס הכתב ששלח פרישטי יואן לאפיפיור ברומאה

טופס הכתב ששלח פרישטי יואן לאפיפיור ברומאה

[מקובץ על יד "עניני עשרת השבטים"]

אני פרישטי גואן מודיע לכם באהבתינו שיש לנו עמכם, כי פעמים רבות אמרו לנו שאתם אוהבים מאד לדעת ממנו ומארצנו ומאומתנו ומחיותינו וטבע ארצנו. תחלת דברינו אנו מודיעים לכם כי לבעבור ששמענו שאתם אומרים שאין אנו כל כך נוצרים טובים כמותכם, ראוי לנו להודיע לכם שתדעו שאנו מאמינים באמיתות. והנה אנו מודיעים לכם בכתבינו ענינינו וענין ארצנו מן הבהמות והחיות והעופות כמו שנזכיר עתה, ואז תביבו כל דבר באריכות. ואם יש את נפשכם לבא בארצנו, תבואו בשלום ותקבלו כבוד ממני, ואעשה אתכם אדונים ושרים במלכותי אחרי כי רבה היא, ותראו דברים גדולים ועצומים. ועוד אנו מודיעים לכם שארצנו היא מעולה מכל הארצות ועשירה בכסף וזהב ואבנים טובות יותר מכל העולם וממדינות, וערים גדולות ובצורות תחת ידי. כמו כן דעו שיש לי ארבעים ושנים מלכים תחת ידי ומשועבדים למאמרי והם מלכים שאינם נוצרים, והם עובדים לי בכסף וזהב שנה בשנה. וגם כן אני מודיעכם שכל העניים הבאים לארצי אני עושה צדקה עמהם בין גר בין תושב באהבת האל, וכן אני מודיע לכם שאתן לכם אמונה שלימה להלחם עם ארץ הקדושה במקום קבורת ישו הנוצרי, וכן דעו כי יש בארץ הזאת שלשה אינדיאש גדולות עד מאד. ובאינדיאה הגדולה נקבר גוף הטמא טומאש אפושטולו. ודעו כי ארצי לצד דרום קרוב לביבלונייה החרבה והאינדיאה האחרת היא קרובה לצפון. ובזו האינדיאה יש שובע גדול מאכילה ושתיה. והאינדיאה השלישית היא גדולה עד מאד וארץ רחבת ידים, והיא קרובה לארץ היהודים ומגעת עד ים האבנים מצד האחד. ובזו האינדיאה יש לשונות מלשונות רבות ומופלאות אחרות כמו שתשמעו, וגם בזו האינדיאה יש מלכים רבים אע"פ שאינם נוצרים אבל הם כולם משועבדים למאמרי. וגם כן יש בארצי בהמות שקורין דרוריוס וגמלים לבנים וחיות אחרות שיש להם שבע קרנים במצחם, ודובים לבנים ובהמות הררים שקורין ליפרים והם גדולים כמו כבשים. ויש לנו אריות מארבע מינים ירוקים וצהובים לבנים ושחורים. וגם בארצנו יש סוסים שיש להם שתי קרנים קטנות במצחם והם רצים יותר מסוסים אחרים, ובהמות אחרות רבים משונים מבארצכם שאין אנו יודעים שמם. וגם יש בארצנו עופות שקורין אותם אונילו שמוליכין ברגליהם שור אחד או סוס אחד לתת לאכול לבניהם, ואלו הבהמות לא נמצאו כי"א בארצי ויש להם הרבה לאכול לשובע. ועוד יש מין אחד בעופות שלא נמצא בעולם אלא שנים וקורין אותם אלורדאונים ויש להם אדנות על כל העופות שבעולם. ואלו העופות חייהם ארבעים שנה וכשהם קרובים לאלו הארבעים שנה הם מולידים שתי ביצות גדולות ונולדות לסוף ארבעים שני בנים, וסמוך לתולדותם הולכים האב והאם לים ונחנקים שם, וכל העופות שרואים אותם הולכים אל הים מלוים אותם, אחר שנחנקים שם חוזרים כל העופות האלה לקטנים אשר בקן ומגדלים אותם עד שידעו לעוף, והכנפים של אלו העופות חותכים כתער ומראיהם כמראה אש. וכן יש מין אחר מבהמות שקורין טיגריס שמוליכין כל אחד פרש אחד חלוץ על סוסו. ועוד אנו מודיעים לכם כי בקצה המדבר יש אנשים שיש להם שתי קרנים קטנות במצחם ויש להם עין אחד בפנים ושתים לאחור. ואלו האנשים נקראים פימינוס והם אוכלם בשר בלתי מבושל ואוכלים בשר (ודם) [אדם?] ובשר בהמות וחיות ולפעמים יש לנו מלחמה עמהם כי אינם נוצרים ואין להם פחד המיתה וכשאבותיהם קרובים למות שוחטין אותם ואוכלין את בשרם בלתי מבושל ואומרים שהוא דבר חשוב ובשר טוב שהוא משמח את הלב ואומרים שהוא כפרת עונותיהם. וזאת האומה נקראת גוג ומגוג ואלו האנשים שהסגיר אלכסנדר בעבור שהם רעים וחטאים בהרים שקורין גוגיש וכשהעון קריסטו יולד אלו האנשים יעשו רע גדול בעולם. וגם דעו שיש לי ארבעים ושתים ערי בצורות גדולות יותר שבכל העולם וסמוך לאלו העיירות שלי מדינה גדולה ששמה אורינדא. ויש לה ג' פרסאות על ג' פרסאות. והמלך של זו המדינה נלחם כל יום עם אלו האנשים ואינם מניחים אותם לצאת ממקום שהם יושבים לפי שהם מכת השטן וכשהעון קריסטו ימלוך יתחברו אליו והשם ישלח אש שורף משמים וישרוף אותם והארץ תבלעם ויפלו כלם לגיהנם וכשאנו רוצים ליקח מאלו האנשים בשעת הצורך להלחם אני נותן להם רשות שיאכלו כל מה שיוכלו לאכול ועם אלו לפעמים מנצחים עם אויבינו וכשאין לנו צורך בהם נשיב אותם לארצם שאם לא נעשה מעט מעט יגרשונו מן הארץ. וג"כ יש בארצי ענין א' טוב מאומה אחת שיש להם רגליהם עגולות כמו רגלי הסוסים ויש להם ארבע עצמות כענין קוסטים ובזה הענין נלחמים ואיש לא יעמוד בפניהם בכל כלי זיין והם נוצרים חשובים ואין אדם בעולם יכול לבוא בארצם אלא אנחנו שיש לנו שלום עמהם ועוברים באניות וכשאנחנו עוברים לשם הם עוברים אלי בכסף וזהב שנה בשנה. וגם יש לי ארץ אחד שקורין פמנינא ויש בה מהלך חמשה ושבעים יום באורך וברוחב כמו ארבעים יום ולא נמצא בארץ הזאת כי אם נשים היותר יפות שבכל העולם ויש להן גדול תאות העולם. ויש ג' מלכיות דוקים וקונטים ונשים ויש להם מדינות וערים בצורות באלו השלשה מלכיות ואץ רשות לשום אדם לשבת שם יותר מט' ימים. ובסוף אלו התשעה ימים צריך לצאת ואם לא יצא ימות וכל מי שילך לשם פעם אחת לא ישוב עד תשעה חדשים ולאחר ט' חדשים יכול לשוב שם ולעמוד עוד ט' ימים. וכשאלו הג' מלכיות הולכים למלחמה מוליכים עמהם שלש מאות אלפי נשים רוכבות על סוסים כמדינות בבל כלי זיין מלבד הנשים המשרתות, והארץ הזאת היא מסובבת מנהר אחד שיוצא מגן עדן שקורין אותו פישון והוא כל כך גדול שאינם יכולים לעבור עליו אלא באניות. וסמוך לארץ הזאת יש ארץ אחת שקורין אותו פיקוניאה ואנשי הארץ הזאת הם קטנים כמו נערים משבעה שנים או שמונה וסוסיהם גדולים אבל הם נוצרים חשובים והם עובדים האדמה בשלוה שלא יש מי שיזיק להם בעבור שיושבים במקום שלא יוכל שום אדם לעבור בארצם. אבל באה עליהם בכל שנה קללה כשהם קוצרים וכשהם בוצרים באים עליהם ענין אחד מעופות ואוכלים את פרים וכשרואה מלך הארץ זה הולך עם אנשיו מזויינים להלחם עם אלו העופות ונותנים קולות ומבריחים אותם ממקומם וזה המלחמה. ושני חיי אלו האנשים מאתים שנה ושער זקניהם הוא לבן כל ימי חייהם וזקנם ארוכה עד ברכיהם ושער נשיהם מוליכות על רגליהם וגם כן בארצי הסאניטארים שהם ממראה מתניו ולמעלה כמראה אדם וממראה מתניו ולמטה כמראה סוס ומביאים קשתות וחצים בידיהם והם רצים מכל החיות. ובעוד שהם רצים הם מורים בקשת ואינם נחים מלרוץ כל הזמן ואין אדם שישמע לשונם ואוכלים בשר בלתי מבושל ושוכבים בלילה על האילנות מפחד הנחשים והדרקונים וכשאנשי ארצי יכולין לקחת אחד מהם הוא כשהם ישנים על האילנות ומביאין אותם בכבלי ברזל בבית האסורים שלי והולכים אנשי הארץ לראותם בפלא גדול. וגם יש בארצנו האוניקוריוס שיש לו קרן גדול במצחו. וגם כן יש אריות הרבה וכשאוניקוריוס רואה האריה מקרב אותו סמוך לאילן והאוניקוריוס רוצה להכות לאריה והאריה מנענע ממקומו והאוניקוריוס נותן בקרנו על האילן ונכנס קרנו כל כך באילן שאינו יכול להוציא אותו ובא האריה וממית אותו ולפעמים להפך. וג"כ יש בארצנו הענקים והם בקצה המדבר ובזמן קדמון היתה קומתם שבעים אמה, ועתה אין להם כל כך אבל

יבא כמו שלשים או שלשים וחמשה אמה ואינן יכולין לצאת שאין רצון השם שיצאו שאם היו יוצאים אין דבר שיעמוד בפניהם. וג"כ בארצי יש עוף אחד היותר יפה שבעולם שקורין אותו פינאש ולא יש אלא אחד בכל העולם וחיי שניו הם שלש מאות ולסוף השלש מאות שנה עולה לצד השמים כל כך גבוה שהשמש שורף אותו ואחר כך יורד ומכניס עצמו בקן שלו ולשם נשרף כולו ובאפר שנעשה ממנו מתיילד תולע אחד ונעשה עוף וצורתו כצורת העוף שנשרף. וגם בארצנו יש ארץ אחת שלא יכול לשבת שם דבר. וג"כ הסארינוס בקצה המדבר היוצא מעדן שקורין אותו גיחון וזה הנהר עובר בארצנו ושם מוצאים אבנים יקרות מעניינים רבים וגם הפלפל נעשה בארצנו אבל העיקר הוא מעבר לים האבנים וזה הפלפל אינו נזרע לעולם אבל נעשה ברצון האל יתעלה והוא ביער אחד שהוא מלא נחשים ועקרבים וכשבא זמן האסיף משימין אש ביער ונשרפין הנחשים והעקרבים אבל העצים עומדים ואחר שכבה האש מאספין אותו וזרין אותו לרוח כמו החטה ומביאין אותו לבתיהם ואחר כך רוחצים אותו ומיבשין אותו לשמש ובזה עולה הפלפל שחור וגם כן בארצנו קרוב לזה היער של הפלפל יש הר גבוה שקורין אותו אלמנום ובתחתית ההר יש מעין אחד יותר חשוב מבכל העולם ואומרים שהוא קרוב לגן עדן מהלך שבעה ימים ויש בו אבנים יקרות רבים קרוב לגן עדן ויקראו דיאמנטיש והעופות מוליכות אותם לקן שלהן לבניהם ואלו האבנים הם מאירים ואז באים ומבקשים בהם ולוקחים אותם. וגם כן בארצי בסופה יש פלא גדול של ים של אבנים ועושה גלים כמו שעושין הימים ויש שם רוח גדול והוא עושה רעה גדולה ואין אדם שיוכל לעבור דרך הים הזה אלא אנחנו עוברים עם אונילו גריפוס ועושים אנחנו כמו שעשה אלכסנדר כשנלחם עם המבצר אינקאנודו. ודעו שכל כך ארצי היא גדולה שאני איני יודע כל הנפלאים שיש בה. ודעו כי מזה הים של אבנים בא נהר אחד שיוצא מגן עדן והולך ביניינו ובין הארץ הגדולה של המלך הגדול דניאל מלך היהודים וזה הנהר הולך כל ימי השבוע ובשבת אינו זז ממקומו עד יום ראשון ששב לאיתנו, וכשזה הנהר עולה על כל גדותיו מביא אבנים יקרות הרבה מאד, ובזה הנהר אין מים וכל מה שהוא מוציא הכל מביא אל הים אזרינושו, ואין אדם יכול לעבור בו כי אם בשבת. אבל אנחנו נותנין משמרות במעבר שאם היהודים יכולים לעבור יעשו היזק גדול בכל העולם בנוצרים ובישמעאלים ובכל אומה ולשון שתחת כל השמים, כי אין אומה ולשון שתוכל לעמוד בפניהם. אבל אני יש יש לי בזה המחוז שש עשרה מדינות בנויות מאבנים גדולות ובצורות ויותר חזקות שבכל העולם, ומעיר לעיר מהלך חצי מיל, ויש לי בכל עיר מאלו אלף פרשים ועשרת אלפים רגלי ועשרת אלפים תופשי קשת לשמור ההרים ומקום המעברות שלא יעברו היהודים כי הם רבים כל כך שאם יוכלו לעבור ילחמו עם כל העולם. ודעו שאם אני יש לי עיר מבצר אחת יש למלך הגדול מלך דניאל עשר [כנגדה], ויש להם כ"כ זהב ואבנים יקרות שמתקנים בתיהם באבנים יקרות כמו שאנחנו מתקנים בתינו באבנים צבועות. ואל תקשו עלי שאני כותב לכם המלך הגדול כי יש תחת ידו של המלך דניאל שלש מאות מלכים כלם יהודים ולכלם יש ארצות תחת יד דניאל המלך, ויש תחת ממשלתו שלשת אלפים דוקים וקונטים ואנשים גדולים ואנו יודעים שארצו אין לה חקר, ומי שלא שמע מכח שלהם לא שמע דבר בעולם. ועוד אני מודיע לכם שבארצו באים שני נהרות מגן עדן, ויש להם נשים יפות תואר הרבה והם חמים בטבעם, ודעו שיש לי מדינה אחת ששמה אודינבאלוס ויש לה שלש מאות פרסאות באורך וסמוך לה יש לי ארבעים ושתים ערי מבצר והן נשמרות עד מאד, ובזו המדינה מלכה תחת ידי. וגם בקצה המדבר יש ענין מאומה אחת שיש להם גוף אדם אלא הראש הוא כמו ראש כלב, והם דיינים חשובים שיושבים יום אחד בקרקע המים ומוצאים דגים הרבה, וגם כן בקצה המדבר בא נהר אחד שקורין אותו פרודושינה והולך לים אורינושא ובא מן הים שזכרנו, ואין יכולין לעבור אלא עם רוח שמתחתיה ואח"כ יושבין בארץ ויכול אדם לעבור אבל ישמור עצמו שאם ישיגו המים בתוכן יחנקוהו ויהפוך הפרודשינה את האבנים. ואין אדם רשאי להוציא מאלו האבנים חוצה מארצי בלתי רשותי. וג"כ דעו כי בארצי יש עץ חיים והוא יבש כלו אבל יצא ריח טוב ממנו ומשם יוצא הקריזמה שאפיפיור של רומה לוקח ממנו ונחש עקלתון גדול וחזק מאד שומר זה העץ ואכזרי הוא, ובכל עת הוא שומר העץ ולא ינום ולא יישן כל השנה ומנחיריו יצא עשן ולפיד אש לכל צד ופינה עד שאין אדם שיוכל להתקרב אליו במהלך יום אחד לבד ריגולייא עון גואן. בעת הזאת נח וישן ובזמן ההוא יש לנו הגריפוס מוכנים, ומוליכים אותנו עד העץ ולוקחים מעט מזו הקריזמא והוא מפיו אותו האיש ומביאים אותו קודם לשני פטריארקי טמא טומץ, ויש להם רשות מהאפיפיור, ואח"כ שולחין אותו לפסריארקי של ירושלם וכן ראוי לנו לעשות, והפטריארקי שולח אותו לאפיפיור ומשם יצא לכל העולם. וכשנחש מקיץ משנתו מתכעס כעס גדול בעבור שרואה שלקחו מן הקריזמא ומוציא אש גדול מפיו ומנחיריו עד שכל הרואה אותו מרחוק יבהל, והוא רוצה לבא בכעס גדול לארצנו, אבל זה הנהר פרוריא מוחה בידו לעבור. ודעו שאם יוכל לעבור שישמיד אותנו, כי אין בריה בעולם שיוכל לעמוד לפניו, וכשרואה שלא יכול לו חוזר אצל העץ. וגם כן יש בארצי אומה אחת שהם גדולים הרבה ולהם הראש לתוך החזה, ויש להם כתפים גבוהים הרבה ורגליהם כרגלי הסוסים והם חזקים מאד ואינם אוכלים אלא שעורה ושותין מים, ומאלו אנחנו עושין שלוחינו שמוליכין כתבינו, ואין לובשין אלא עורות של גמלים, והאנשים האלה הם חכמים גדולים לבקש הזהב והכסף בארץ והם מכירים סגולת האבנים היקרות, ובעבור אלו הדברים אנו מניחים אותם בארצנו, והם הולכים ביום שלשים פרסאות והם נאמנים אבל אינם נוצרים. וגם בארצי יש נהר אחד של אבנים יקרות וקורין אותו מראמדיס ואין אדם יכול לחשוב סגולת הנהר הזה, ואנשי הארץ כשמולידים בניהם הולכים לזה הנהר ויושבים הילודים מתחת המים שלשה ימים בלא יניקת שדים ואין נוגעים בהם כי הקב"ה זן אותם בסגולת האבנים היקרות ולאחר השלשה ימים מוציאין אותם ואז יודעים לילך תחת המים כל ימיהם יוצאים מצד השני מהנהר. וגם בקצה ארצי יש הר אחד שאין אדם יכול לעמוד שם שעה אחת כ"כ הוא חם. ולעולם לא ירד עליו מטר, ואין שם לא רוח ולא קרירות ויש שם מין אחד מתולעים והם קרים מאד בטבעם עד שלא יוכל שום אחד ליגע בהם והם רצים אחר החמימות והעשן כדי להתחמם, ואז יתקבצו כל אנשים חורשים וקוצרים ועושין אש גדולה תחת ההר, וכשאלו התולעים מרגישים האש והעשן יורדים מן ההר והולכים לאש יושבים שם ארבעים יום, ולאח"כ מוצאים שעשו כמו עורות בכל מינים, ומאלו אנו עושים מלבושים לנשותינו ולשרינו ולובשים אותם בימי החגים, וכשנרצה לכבס אותם נעביר אותם תוך האש ואז יתלבנו ויטהרו. וגם בארצנו לא נמצא גנב כי האל משחית אותם מיד ואנחנו עושים משפט גדול, וכשאני יוצא למלחמה הולכים לפני ארבעה עשר מלכים כולם בלבוש זהב ואבנים יקרות. וגם מלכים אחרים שאינם נוצרים הולכים מאחרי וקרוב לפני הולכים אלף פרשים שמתפללים תמיד לאל בעדי וכולם קדושים, ארבעים אלף רגלי הולכים לפניהם וגם מוליכים לפני כלי אחד של זהב מלא עפר כדי שאזכיר שעפר אני. וגם מוליכים לפני כלי אחד מלא אבנים יקרות להודיע שאני פרינסיף גדול בעולם. וג"כ דעו שאין אדם רשאי לומר כזב בארצנו שמיד האל יפרע ממנו ואנחנו עושים משפטים. ואומתנו אוהבים אלו לאלו לא כמו ששמעתי שיש בארצכם שאינם אוהבים זה את זה ואני תמה כיצד אתם יכולים לעמוד בארצכם. וגם כן בכל שנה אני הולך לראות המלך הגדול מלך דניאל היהודי, והוא רחוק מעט מארצי, והולכים בחבורתי עשרת אלפים מזויינים ומאתים אלף רגלי והאלף פרשים הקדושים המתפללים תמיד בעדי, ולפעמים נקח מגדלים של עצים על מאה וחמשים אליפנטיש להלחם עם אויבינו אם נצטרך להלחם, ושלום. תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.